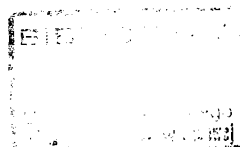

15 listopada 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

H24f 2400

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10732.

Kl. 44 b 39.

Pullenlite Company
(Philadelphia, Pennsylvania, Stany Zjednoczone Ameryki).

Płaskie opakowanie zapalek.

Zgłoszono 13 kwietnia 1928 r.

Udzielono 28 czerwca 1929 r.

Pierwszeństwo: 23 kwietnia 1927 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek dotyczy płaskich opakowań lub pudełek do zapalek i polega na tem, że opakowanie w postaci zgiętego kawałka tektury posiada przedział dla główek zapalek, które są szczelnie zamknięte w tym przedziale. Do tego przedziału przyłączona jest część, służąca do ocierania zapalek i podzielona jedną przedziurawioną ścianką lub dwiema takimi ściankami, które chronią zapalki przed płomieniem. Opakowanie jest usztywnione z przodu i z tyłu ściankami podwójnymi, a na bokach jest zamknięte skrzydełkami celem niedopuszczenia powietrza, przyczem zaciski łączące ze sobą części opakowania ustalają położenie tych skrzydełek. Część górna i dno są tak przyciśnięte do siebie, że zapewniają ocieranie

zapalek i sztywność opakowania, oprócz tego główki jeszcze nieużywanych zapalek są chronione przed płomieniem zapalki zapalonej. Opakowanie może być zaopatrzone w reklamę.

Na fig. 1 przedstawione jest w perspektywie opakowanie zapalek według wynalazku, Fig. 2 i 9 są przekrojem według linii 2 — 2 fig. 1 i uwidoczniają stosowanie zacisków, przedstawionych na fig. 7 i 8 w perspektywie. Fig. 3 — 6 przedstawiają w widoku z góry pasek kartonu, służący do wykonania opakowania, a mianowicie fig. 3 przedstawia taki pasek w całej długości, fig. 4 — pasek jeden raz złożony z nasadzonym zaciskiem, fig. 5 — jeszcze jeden raz złożony pasek, napełniony zapalkami, a fig.

6 — pasek trzeci raz złożony i zamknięty. Fig. 7 i 8 uwiidoczniają w perspektywie zacisk prosty i słabo wygięty. Fig. 10 jest widokiem z boku opakowania podwójnego.

Pasek papieru tekturowego 2 jest nadcięty podwójnie w kilku miejscach, np. w 12, 15, 19 i 22 w kierunku poprzecznym tak, że przy złożeniu powstają wąskie paski 4, 5, 7 i 23, oddzielające płaskie części boczne (część górną i dno) jedną od drugiej i służące do wytwarzania pojedynczych przedziałów.

Części nadcięte równolegle są tak daleko oddalone od jednego końca paska, że powstaje szeroka czworoboczna powierzchnia 1, która w małym oddaleniu od bocznych krawędzi jest nadcięta wzdłuż linii 14 (fig. 1, 2, 4 i 9) i tworzy w ten sposób skrzydełka 14a, wygięte pod kątem prostym do płaszczyzny części 11.

Wąski pasek 4 zaopatrzony jest pomiędzy liniami nadcięciami 12, 12 w otwory 7, w którym to miejscu tektura jest mniej lub więcej wygięta lub cieńsza tak, że na krawędziach otworów powstają ząbki lub wcięcia. Po przesunięciu zapalnika, krawędź takiego otworu otacza jej główkę, a ząbki oddzielają szczelnie główkę od precika, co zapobiega przypadkowemu zapaleniu się zapalnika przy zapaleniu jednej zapalnika. Oprócz tego ściany otworów uniemożliwiają szybkie przeprowadzanie główki zapalnika, jeżeli więc przeciśnie się ją gwałtownie przez otwór, główka zostaje nagle zwolniona, tak że pewnym jest jej szybkie przesunięcie wzdłuż powierzchni, służącej do ocierania.

Wąski pasek 5 utworzony przez nacięcia 15, 15, posiada otwory 6 i oddzielony jest od paska 4 częścią 16, której wielkość równa jest wielkości części 11. Ilość otworów 6 odpowiada ilości otworów 7, otwory 6 są jednak większe, tak że po zapaleniu można wyjąć całą zapalnik, przyczem ogień nie gaśnie.

Części 16 i 17 są zaopatrzone w masę zapalną 18 i 17, nałożoną w kierunku poprzecznym, a mianowicie masa 18 znajduje się przy pasku 5, a masa 17 — na zewnętrznym końcu paska tekturowego 2. Jeżeli część 11 jest przegięta równolegle do części 16, przyczem pasek 4 i skrzydełka 14a utrzymują obie części w pewnym oddaleniu od siebie, obie warstwy masy zapalnej znajdują się jedna naprzeciw drugiej (fig. 4) tak, że obie warstwy działają na zapalnik przesunięte pomiędzy niemi; zapalenie jest więc podwójne, a tem samem zupełnie pewne. Może być jednak stosowana tylko jedna warstwa takiej masy.

Po założeniu masy nasadza się na część 11 pasek zaciskowy 27 (fig. 4), który utrzymuje skrzydełka 14a w położeniu pionowym. Części 11 i 15 tworzą komorę 3 w postaci kieszonki lub puszk, której dno tworzy przedziurawiony pasek 4. Komorę tę przegina się następnie na część 20 paska tekturowego, tak że część 11 leży na niej bezpośrednio, wobec czego pasek 5 zamyka otwarty koniec komórki 3. Zapalnik 9 przeciska się przez otwory 7 i przesuwając przez otwory 6 główki 10 przylegają więc szczelnie do gładkich krawędzi otworów 7 paska 4 (fig. 5). Długość części paska 16, równoległa do długości zapalnika, jest mniejsza, niż długość części 20, tak że nacięcia 19 i powstający pomiędzy niemi pasek 7 tworzą dno zewnętrzne po złożeniu części 16 i 20 wraz z zapalnikami na część 21 (fig. 6). Powstaje komora 8 (fig. 1), ochraniająca znajdujące się w niej główki 10 (fig. 10). Część 21 posiada w porównaniu z częścią 20 o tyle większą długość, że tworzy ściankę, nakrywającą zapalnik (fig. 6). W tem położeniu część 16 leży na części 21 (fig. 1 i 2), a każda jej krawędź jest przymocowana do części 21 zapomocą części 28, zastosowanych na końcach paska metalowego 27, przyczem końce 29 części 28 są przegięte o krawędzie części 16. Zbędne jest więc

stosowanie jakiegokolwiek kleiwa, nienadającego się przy pewnych warunkach klimatycznych, a jednak części opakowania są silnie ze sobą połączone.

Każdą poprzeczną część 23, poruszającą się przegubowo dzięki nacięciom 22, 22, jak również część zamykającą 24, sięgającą poza pasek poprzeczny, można łatwo przegiąć na zapaliki (fig. 1). Opakowanie może być jednak używane bez tych części. Część 24 zaopatrzona jest w języczek 25, który może być wsunięty we wcięcie 26 ścianki 20.

Pasek metalowy 27 utrzymuje pewnie część 11 ściany wewnętrznej komory 3 w jej położeniu względem ścian przeciwnych 16 i 21, a jej końcowe części 27a utrzymują skrzydełka 14a w ich położeniu pomiędzy częściami 11 i 16 tak, że zamykają one dobrze boczne strony komory. Skrzydełka 14a służą również do usztywnienia całego opakowania i zapobiegają zginięciu zewnętrznych ścian części 11, 16, 20 przy pakowaniu i zamykają stosunkowo pewnie masę zapalną 17 i 18 w komorze 3. Oprócz tego chronią one zapaliki przed szkodliwym działaniem powietrza i zapobiegają powstawaniu płomienia ostrego przy zapalaniu.

Masa zapalna 17, 18 znajduje się najkorzystniej obok części komory 3, oddalonej najbardziej od przedziału 8, w którym znajdują się zapaliki. Również dno 4 oddziela masę tę od przedziału 8, co zapobiega przypadkowemu zapalaniu zapalek w tym przedziale przy wyciąganiu i zapalaniu jednej zapaliki.

Dwa rzędy otworów 6 i 7 w paskach 4 i 5 zapobiegają stykaniu się zapalek ze sobą i umożliwiają ich prowadzenie przy wyciąganiu.

Otwory 6 są dostatecznie wielkie, tak że zapalone główki mogą przejść wolno, wobec czego szybki końcowy ruch zapaliki pomiędzy paskami 17 i 18 nie napotyka na ja-

kikolwiek opór, nie powstaje więc niebezpieczeństwo pryskania przy zapalaniu zapaliki.

Szeregi otworów 6 i 7 są przy złożonym opakowaniu tak oddalone od siebie, że powstaje odpowiednia przestrzeń dla zapalek, które nie mogą ścierać masy zapalnej przy noszeniu opakowania w kieszeni lub przy wyciąganiu zapalek. Każda zapalika posiada własną część zapalną, a każda taka powierzchnia jest chroniona przed ścieraniem lub uszkodzeniem.

Metalowy pasek 27 jest lekko wygięty (fig. 8 i 9), tak że pasek ten, przylegając do wewnętrznej powierzchni 11, działa sprężysto na całej szerokości opakowania w poprzek zapalek, szczególnie zaś w paskach zapalnych. Dzięki tej sprężystości zapaliki zapalają się pewnie, nawet przy znacznej różnicy wielkości ich główek. Zbędnym jest więc nacisk palcami na opakowanie celem pewnego zapalenia się zapaliki. Pasek 27 utrzymuje również kształt osłony opakowania i zapobiega spaczaniu się jego, wskutek warunków atmosferycznych lub przy noszeniu w kieszeni.

Przy wyciągnięciu główki otworu 7, nie powinno powstać żadne niepożądane tarcie. Skrzydełka 14a i pasek 27 zapobiegają wgnięciu ścian 11 i 12, w którym to przypadku zapaliki mogłyby się tak przesunąć, że przy wyciąganiu nie posiadałyby odpowiedniego położenia, mogłyby więc nie działać.

W opakowaniu można umieścić również większą ilość szeregów zapalek, przyczem podwaja się w tym celu urządzenie. Na fig. 10 uwidocznione jest inne opakowanie, zastosowane na pasku 24 (fig. 1). Połączenie tego opakowania może być dokonane też w inny sposób.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płaskie opakowanie zapalek, zna-

mienne tem, że bezpośrednio do przedziału, w którym znajdują się zapalaki, przyłączoną jest część, służąca do ocierania, przy czem obie części oddzielone są od siebie częścią przedziurawioną, a ścianki otworów działają na główki zapalek tak, że przy wyjmowaniu każdej zapalaki powstaje tarcie.

2. Opakowanie według zastrz. 1, znamienne tem, że otwory posiadają na krawędziach ząbki lub wcięcia, skierowane od zapalek tak, że część, zawierająca główki, chroniona jest od płomienia zapalanej zapalaki.

3. Opakowanie według zastrz. 1, 2, znamienne tem, że zawiera urządzenie, służące do przyciskania powierzchni do ocierania o przeciwległą ścianę, celem pewnego zetknięcia się masy zapalnej z główką zapalaki.

4. Opakowanie według zastrz. 3, znamienne tem, że do przyciskania powierzchni, służącej do ocierania, służy pasek metalowy, równoległy do końców tej powierzchni.

5. Opakowanie według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że przedział, służący do pocierania, posiada boczne ściany, umie-

szczone wzdłuż zapalek przytrzymywanych paskiem metalowym.

6. Opakowanie według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że pasek metalowy jest tak wygięty, że zwiększa wytrzymałość tej części, w której umieszczone są główki zapalek.

7. Opakowanie według zastrz. 1 — 6, znamienne tem, że zwykły pasek materiału jest tak wygięty, że tworzy ściany nakrywające i dno o podwójnej grubości i przedziurawione ściany końcowe dla przedziału, służącego do ocierania, jak też zwykłe ścianki przedziału lub komórki dla główek zapalek.

8. Opakowanie według zastrz. 1 — 7, znamienne tem, że dwie ściany stykowe przedziału, służącego do ocierania, są połączone ze sobą na końcach przeciwległych zaciskami metalowymi.

9. Opakowanie według zastrz. 1 — 8, znamienne tem, że zaciski są wykonane z jednego kawałka z paskiem metalowym.

Pullenlite Company.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

